

KURJER ZAGŁĘBIA

Dziennik bezpartyjny polityczno-społeczno-literacki. Wychodzi codziennie w godzinach rannych z wyjątkiem dni poświęconych.

PRZEDPŁATA „Kurjer Zagłębia” kosztuje
— Sosnowca z odnośnikiem rocznie mk. 2400,
półrocznie 1200 kwartalnie mk. 600,
— miesięcznie mk. 200. pocztą mk. 250. —
Za terminowy druk ogłoszeń, komunikatów
i ofert administracja nie odpowiada.

OGŁOSZENIA. Za wiersz nonparelony na 1
stronie Mk. 60, na 3 str. Mk. 50, na 4 str. Mk.
35. Nadesłane wiersz garmontowy Mk. 75.
Drobne za wiersz Mk. 10, najmniej Mk. 100.
Dla zagran. 100% drożej. Każda podwyżka ob-
wiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od
dnia zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia.

Adres Redakcji i Administracji: **SOSNOWIEC,**
ulica Dąblińska Nr 1
Adres dla depesz: „KURJER” — SOSNOWIEC
Administracja otwarta od 9 rano bez przerwy
do 7 wiecz. W niedziele i święta od 8 do 10 r.

W sprawach redakcyjnych redaktor przyjmuje
interesantów tylko od 13 w poł. do 2 po poł.
PRENUMERATE i OGŁOSZENIA przyjmują
Kantory własne oraz Księgarnie w Zagłębiu Teo-
Akc. „Reklama Polska” w Warszawie i w wy-
stkie Biura ogłoszeń w kraju i zagranicą.

Cena pojedynczego egzemplarza **mk. 15.** (Na G. Śląsku **30 fen.**) **SOSNOWIEC,** piątek dnia 3 marca 1922 roku. Nr. 51. Rok XVI.

Wszystkim przyjaciółom, kolegom, znajomym
i życzliwym

Kazimierza Kamińskiego

którzy w tym niewypowiedzianym bolesnym dla nas
momencie, dawali dowody niezwykłej pomocy, współczu-
cia i zrozumienia danego nam ciosu niniejszym skła-
damy najserdeczniejsze podziękowanie

BRACIA.

Baczność!!!

Wkrótce ukaże się na ekranie w jednym
z kinematografów???

Wielki dziejowy film p. t.

Z dziejów ochrony i katorgi

? ? ?

KINO - OAZA

Dziś i dni następne. Dla młodzieży dozwolone.
Największa i najwspanialsza sensacja świata, która
przewyższa dotychczas wszystkie widziane seryjne
obrazy.

Seria 6-ta ostatnia i najciekawsza
INDYJSKI SZTYLET p. t.

Potwory morza i Dżungli

Bohaterska epopea w 6
częściach w roli głównej **EDDIE POLO**

KINO-SFINKS

Od poniedziałku 27 do 5 marca
4-a i ostatnia seria „JEŻOZIEC BŁZ GŁOWY”
p. t.

ZAJEMNICA CYRKU DARFURA

w roli głównej **HARRY PEEL.**

Uwaga! Ostatnia seria jest najbardziej sensacyjna
i trzyma widza w ciągłym napięciu

Od 6 marca potężny obraz amerykański
„TRIUMF RASY”

Ukraińcy apelują do Polski.

W nr. 45-ym dziennika
ukraińskiego, wychodzącego
we Lwowie, a usposo-
bionego przyjaźnie dla Pol-
ski i rozwiązania kwestji
Małopolski wschodniej i
ukraińskiej w duchu poroz-
umienia się Polaków z Ru-
sinami, w artykule p. t.
„Chmury nad emigracją”
czytamy: „W końcu ubie-
głego roku zaczęli Polacy
mówić o zawarciu umowy
handlowej z bolszewikami.
Poseł polski w Moskwie
zwrócił się do rządu sowie-

tów z oświadczeniem, że
Polska pragnie zawsze u-
mowę handlową z sowieta-
mi bez zwłoki tak jak się
do tego zobowiązały sowie-
ty traktatem ryskim. Rów-
nież i przedstawicielom so-
wieckim w Warszawie przy-
pominano, że sowieci zo-
bowiązali się zawrzeć umo-
wę gospodarczą z Polską
w ciągu 6 tygodni od dnia
ratyfikacji traktatu ryskie-
go, jednakże dotychczas
sprawa ta się przeciąga. „Ta-
ką akcją rozpoczął rząd pol-

ski pod naciskiem polskich
kół przemysłowych, które
zaniepokoiły mocno wieści
o wielkich transakcjach han-
dlowych sowietów z zagra-
nicą.

„Zgłodniały rynek sowie-
cki obiecuje wielkie zyski
przemysłowcom i kupcom,
i przedewszystkiem polskim
którym wygodniej jest han-
dlować z sowietami, ze
względu na bliskie sąsiedz-
two, ekonomiczny związek
z przeszłości oraz na niski
kurs waluty polskiej.

Handel więc z Sowietami
wydaje się dla Polski
koniecznością. Bolszewicy
wyczułi tę słabość Polski
i chcą na niej wygrać.

Rozpoczął się sprytny
i planowy szantaż.

W grudniu ub. r. rząd
bolszewicki powiadomił rząd
polski za pośrednictwem no-
ty, że gotów jest rozpocząć
rokowania handlowe, jeżeli
Polska wykaże dobrą wo-
lę wykonania § 5 traktatu
ryskiego i nie będzie tole-
rowała na swem terytorjum
wrogich dla władzy sowie-
ckiej organizacji.

W lutym r. b. prze-
wodniczący delegacji sowie-
ckiej dla zawarcia umowy
handlowej z Polską, Szum-
ski w wywiadzie, udzielonym
przedstawicielowi agen-
cji „Polpres”, odmalował
szy różowo przyszłe sto-
sunki ekonomiczne Polski
z sowietami i wielką z te-
go korzyść dla państwa
polskiego napomknął, że
obecnie nie widzi już prze-
szkód dla szybkiego prze-
biegu rokowań handlowych
bo Polska wykazała dobrą
wolę wykonania § 5 trakta-
tu ryskiego.

Wreszcie 17 ub. m. po-
selstwo ukraińsko-sowie-
ckie wręczyło rządowi pol-
skiemu notę z protestem
że dotąd na terytorjum Pol-
ski istnieją obozy z inter-
nowaną armją ukraińską,
zorganizowaną z wrogu u-
spობionych do ukraińskiej
republiki sowieckiej forma-
cji wojskowych. Zdaniem
U. S. R. R. to sprzeciwia
się 5 art. traktatu ryskiego
i dlatego rząd Ukrainy so-
wieckiej wymaga, ażeby or-
ganizacja wojskowa armji
ukraińskiej była rozwiązana
a obozy z internowanymi
oddane były do rozporzą-
dzenia ukraińsko-rosyjsko
polskiej mieszanej komisji
reparacyjnej w Warszawie
„Pretekstem do tak bezczel-
nego i nie opartego na pra-
wie żądania bolszewików

posłużyły marzenia Polaków
o jaknajszyszym zawarciu
umowy (ugody) handlowej
z ludożercami.

Bolszewicy spodziewają
się, że dla tych interesów
gospodarczych polsko so-
wieckiego handlu, jakimi ne-
cą bolszewicy, Polacy uczy-
nią b. swym sojusznikom
krzywdę, wbrew wszelkiej
etyce i prawu międzynaro-
dowemu”.

Dalej artykuł mówi o
„tragicznej orientacji ukra-
ińskiej”, która zmusiła arm-
ję ukraińską do pogodze-
nia się z umową przynoszą-
cą więcej korzyści Polsce,
niż Ukraincom, walczącym
z bolszewikami, a nie mo-
gącym bez pomocy postron-
nej zwalczyć bolszewików
na własnym terenie. Zazna-
czywszy, że kozacy i pow-
stańcy ukraińscy, którzy
walczyli na polsko ukraiń-
skim froncie ratowali Pol-
skę i Europę od nawały
bolszewickiej (czyż tu jed-
nak nie więcej zasługi po-
stronie polskiej? — dop.
red.) Autor artykułu cyto-
wanego powiada, że komu-
niści drwią sobie i szydzą
z „tragicznej przysługi jaką
ukraińcy okazali Polsce w

1919 i 1920 r. i apeluje do
Polski mówiąc: „Czyż ci,
którzy ratowali Polskę be-
dą dziś bici przez tę Pol-
skę i wydani będą na pa-
stwe czczewczajce?!”

Byłaby to niesłychana
niesprawiedliwość i przykła-
du takiego nie zna historia.

Spodziewamy się, koń-
czy „Ridnyj Kraj”, że
przykładu takiego nie bę-
dzie!!!”

Tyle „Ridnyj Kraj”, a
od siebie dodać możemy,
że tak znowu bardzo się
t.zw. Ukraińcy niezasłużyli
względem Polski, owszem
od uchodźców z frontu
brodzkiego, wiemy, że ofi-
cerowie nasi cofający się
w r. 1920 z pod Kijowa,
opowiadali z t. zw. ukraiń-
cy, a właściwie rusini ma-
łopolscy planowo i z pre-
medytacją w rozstrzygają-
cych chwilach, gdy zdawa-
ło się iż nasi zwyciężą prze-
chodzili na stronę bolszewi-
cką i stali się przyczyną
przeigranych bitew pod Dub-
nem, Radziwiłowem wołyń-
skim i Brodami (lipiec i
sierpień 1920 r.)

Komentarze zbyteczne...
i. st.

Ludzie tworzą pisma, a zaś pisma ludzi.

Amerykański dziennikarz o dziennikarstwie.

Londyn, w lutym

Prasa zagraniczna przynosi
bardzo zajmujący wywiad z
Mr. A. Brisbane, dziennikarzem
amerykańskim. O, ale to nie jest
dziennikarz pierwszy lepszy, Ar-
tykuły swe

dyktuje ten amerykański dzien-
nikarz wprost do „dyktofonu”,
skąd jeszcze tego samego dnia
rozchodzą się po wszystkich
pismach, należących do olbrzy-
miego przedsiębiorstwa Hear-
sta, a tych pism jest nie mało,
prócz tego zaś jest

naczelnym redaktorem dziennika
„New York Evening Journal”,
jednego z najgłośniejszych i
najpopularniejszych pism amery-
kańskich.

— Czy może mi pan powie-
dzieć, jaka tradycja stanowi
podstawę waszej pracy? — spy-
tał niedawno jednego z dzien-
nikarzy europejskich,

Zaskoczony dziennikarz wy-
kroczył się od odpowiedzi pyta-
niem:

— A jaką tradycję ma dzien-
nikarstwo amerykańskie?

— Niema żadnej! — odpo-
wiedział bez ceremonji p. Bris-
bane. Czy gramofon ma jaką
tradycję?

Pisma amerykańskie są gramo-
fonem ludu amerykańskiego.

Reprodukuje to, co lud mówi
i chce widzieć i słyszeć: „That's
all”. Cóż pan chce więcej?

Pewien klub wydał na cześć
Brisbane'a obiad na którym dzien-
nikarz amerykański w swym i
dowcipny sposób scharaktery-
zował misję i zadanie prasy:

Dobry dziennik — mówił —
powinien mieć zawsze czy i
uszy otwarte,

a nigdy nie obawiać się mó-
wić o tem złem, o jakiem lud
powinien się dowiedzieć. Pra-
sa jest dziś tem, czem była
zawsze, to jest zwierciadłem ży-
cia, obyczajów i wszystkiego, co
je otacza. Jeśli komuś nie po-
doba się obraz twarzy jak ją w
zwierciadle widzi, powinien zre-
formować swą twarz — nie roz-
bijać lustro.

Prasa jest zwierciadłem narodu.

Słusznie określili Szopenhauer
prasę, jako „historyka z drugiej
ręki”. Prasa jest małą wskazów-
ką na zegarze, u aznącą sek-
undy. Zadanem prasy jest
informowanie o wypadkach tak,
jak one się stały, nie tak, jak
chciałaby je przedstawić garstka
judzi.

